

LUT Kansainväliset palvelut
Matkaraportti
Lappeenranta University of Technology

**COLLEGE OF INTERNATIONAL EXCHANGE
SHANGHAI UNIVERSITY/KEVÄT 2014**

25.9.2014/ 0373264 Nina Saari

(Huom! Alkuperäinen raportti sisälsi myös kuvia. Uni-portalin tiedostojen kokorajoituksen vuoksi kuvat eivät ole raportissa mukana)

SISÄLLYSLUETTELO

1. KIINA, SHANGHAI JA SHANGHAI UNIVERSITY.....	1
2. ENNEN LÄHTÖÄ	2
3. ENSIVAIKUTELMAT PAIKANPÄÄLLÄ.....	5
3.1 Maahanpääsy ja ensimmäiset päivät hotellilla	5
3.2 Kouluun ilmoittautuminen ja tutustuminen.....	6
3.3 Asuminen.....	8
4. KOULUNKÄYNTI JA KURSSIT.....	10
4.1 Koulunkäynti yleisesti	10
4.2 Kurssit.....	11
4.3 Lomat.....	13
4.4 Koulun loppuminen.....	14
5. MATKUSTELUA, KULTTUURIA JA ELÄMISTÄ.....	14
6. KOTIINPALUU JA YHTEENVETO.....	18

1. KIINA, SHANGHAI JA SHANGHAI UNIVERSITY

Olen Nina Saari ja opiskelen Lappeenrannan Teknillisessä Yliopistossa Kauppatieteitä. Vaihtoon lähdin neljännen vuoden keväänä ja kohteeksi olin valinnut Shanghain Kiinassa. Kiinasta vaihtokohteena olin unelmoinut jo pitkään ja haluaisin jonain päivänä mennä sinne töihin. Tätä vaihtokohdetta hain jo keväällä 2013 ja se oli ykkösvaihtoehtoni. Shanghai oli minulle uusi kokemus, mutta Beijingissä, Kiinan pääkaupungissa olin vierailut kaksi kertaa aikaisemmin. Pidän Kiinalaisesta kulttuurista todella paljon ja Kiinalainen henki kiehtoo minua paljon, joten halusin oppia siitä lisää. Shanghain valitsin, koska pidin sitä Kiinan johtavimpana ”business” kaupunkina, jota se onkin. Samoin Shanghaissa yhdistyy ihanalla tavalla moderni, uusi ja nouseva Kiina sekä vanha, perinteinen ja harmoninen vanha Kiinalainen kulttuuri. Lappeenrannasta Shanghaihin lähti minun lisäkseni Tommi, joten onneksi minulla oli jokin seura apuna.

Kiinassa ihmisiä on yhteensä 1,3 miljardia ja Shanghaissa vaivaiset 13 ja puoli miljoonaa. Välillä kaupungilla kävinkin aika moinen kuhina. Kiina oli ennen vanhaan hyvin sulkeutunut valtio ja Shanghai oli ensimmäisiä kaupunkeja, jotka avattiin ulkomaalaiselle kaupalle. Tämän takia Shanghaista onkin muodostunut Kiinan tärkein ”business” kaupunki ja siltä se myös näyttää. Tämä on yksi syy, miksi päätinkin lähteä Shanghaihin ja ylipäättänsä Kiinaan, koska se on nouseva talousvaltio. Shanghaissa kuulemma talojen rakennusvauhti on maailman nopeinta ja Pudongin pilvenpiirtäjät Shanghain ”business” keskuksessa ovat maailman korkeimpien rakennusten joukossa. Shanghai suoraan käännettynä kiinasta suomeen on meren yläpuolella. Shanghai onkin tärkeä satamakaupunki ja samoin sen läpi kulkeva Huangpu joki on hyvin tärkeä Kiinan taloudelle. Kiinan kieli kiinnostaa minua myös todella paljon ja ajattelin, että sen osaamisesta olisi todella hyötyä tulevaisuudessa.

Shanghai Universitystä hieman vielä yleisesti. Koulusta en hirveästi tiennyt ennen Kiinaan lähtöäni mitään. Yliopistolla on Shanghaissa kolme kampusta – Baoshan, Zhabei eli Yanchang ja Jiading. Me opiskelimme Yanchang kampuksella, joka oli lähinnä keskustaa. Muita kuuluisia yliopistoja Shanghaissa on Fudan, Tongji ja Jiao Tong Itseasiassa ennen lähtöäni luulin, että opiskelen Baoshan kampuksella ja kaikki katsomani kuvat Shanghain yliopistosta olivat tältä kampukselta, koska se on suurin. Yliopisto on perustettu vuonna 1922 ja siellä on opiskelijoita noin 37 800. Yliopistossa voi opiskella melkein mitä tahansa ainetta ja se on rankattu

maailmanrankingissa sijoille 451–460 ja Aasian rankingissa sijalle 72. Yanchang kampuksella asui asuntoloissa noin 400 opiskelijaa, mutta minä en asunut kampuksella. Kouluun pääsin kätevästi metrolla ja metropysäkki Yanchang Road oli aivan lähellä koulua ja samoin metropysäkki Shanghai Circus World tuli koulun pohjoisportin lähelle. Matka koululle kesti minulla noin 30 minuuttia.

2. ENNEN LÄHTÖÄ

Ennen Kiinaan lähtöä oli paljon valmisteltavaa ja mietittävää. Ensimmäinen piti hoitaa terveysasiat kuntoon eli lähinnä rokotukset. Minä itse uusin jäykkäkouristuksen sekä otin polio rokotteen, jota YTHS minulle suositteli. En ottanut Japanin aivokuume rokotusta, koska en katsonut sitä tarpeelliseksi. En kuitenkaan aikonut mennä pikkukylään kaivamaan riisipeltoa. Japanin aivokuume rokotusta kuitenkin suositellaan joissain matkaoppaissa. Samoin YTHS:ltä pyysin perus terveystodistuksen, koska kouluun ilmoittautumia paperissa sanottiin, että sellaista tarvitsee, mutta ei sitä kukaan minulta lopuksi kysellyt.

Kiinaan pitää jokaisen matkaavan hankkia viisumi. Minä hankin puolen vuoden opiskelijaviisumin, joka oli koodinimeltään X2. Viisumin hakua varten tarvitsin koulun kautta saamani hyväksymislomakkeen/ilmoittautumislomakkeen sekä erillisen visa (eli viisumi) paperin. Samoin täytyy täyttää lomake, joka on hieman monimutkainen ja täytyy käyttää isoja kirjaimia koko ajan. Sitten tarvitsee vielä kaksi passikuvaa. Nämä kaikki dokumentit vein Kiinan suurlähetystöön Helsingissä Kulosaaressa. Suurlähetystössä on erillinen pieni sivurakennus viisumihakemista varten. Siellä kävi kova sähinä, koska kaikki hakevat juuri sieltä viisumia, sekä turisteja, opiskelijat että töissä käyvät. Ja tietysti englantia ei hirveästi osata puhua, joten tämä oli ensimmäinen tällainen kokemus vaikka ei ollut vaihtoon vielä lähtenyt. Kaikki paperini olivat kuitenkin kunnossa ja viisumini valmistui neljässä arkipäivässä ja löytyi passini välistä liimattuna. Opiskelijaviisumiin saa yhden entryn eli maahan pääsee sisään vain kerran ja minä sain 120 päivää maassaoloaikaa. Opiskelijaviisumiin olisi kannattanut kirjoittaa 180 päivää maassaoloaikaa, koska sillä saa puoli vuotta maksimissaan, mutta minä en älynnyt tätä viisumia hakiessa. Se ei kuitenkaan tuottanut minulle ongelmia.

Ennen lähtöä hoidin kuntoon myös pankkiasiani sekä matkavakuutuksen. Pankkiasioissa laitoin pystyyn toisen tilin, varmuuden vuoksi, jos korttini varastetaan, niin voin siirtää kaikki rahani

toiselle tilille. Samoin en pitänyt käyttötilillä niin paljoa rahaa. Hankin myös Mastercard kortin, koska pelkäsin, ettei Visa Electron toimi kaikkialla. Electron kuitenkin toimi jopa paremmin kuin Mastercard ja Mastercardilla ei saanut ikinä valita, että pankki vai luotta vaan kaikki meni aina suoraan luotolle. Kuitenkin kaksi korttia oli ihan hyvä ratkaisu. Samoin kuulin, että Kiinassa kaikki automaatit eivät hyväksyisi Visa Electronia, mutta itse en kohdannut tätä ongelmaa ja sain sillä aina nostettua käteistä. Yleensä Kiinassa käytin kuitenkin käteistä ja vain harvoin tunnetuissa merkkikaupoissa korttia. Käteistä otin ison tukun mukaan Suomesta, mutta sitä sai tosiaan helposti paikan päältä automaateista eikä nostomaksu ollut mikään mahdoton. Matkavakuutuksen otin oman matkavakuutukseni pidennyksenä ja samoin vakuutin matkatavarani suurimpaan valittavaan summaan.

Seuraavaksi oli lentolippujen hankinnan vuoro. Lennot otin Finnairilta, koska sillä on kaikista helpoin päästä suoraan Kiinaan ja Shanghaihin Finnair lentää kerran päivässä. Kouluni alkoi maanantaina, joten lennon valitsin lauantai-illaksi ja perillä olin sunnuntaiaamuna. Otin lipun joustavana, niin että paluulippu oli samassa ja sen ajankohdan sai kerran vaihtaa maksamalla 100€ lisää. Tämä vaihtoehto toimi minulle hyvin, koska koulun loppumispäivää en tiennyt, joten paluulennon päivän jouduin vaihtamaan. Samoin maksoin lisämatkatavarasta molempiin suuntiin, koska 20kg ei minulle tule riittämään. Lisämatkatavaran sai näin halvemmalla, kun siitä maksoi etukäteen.

Olin hakenut jo Suomesta koulun asuntolaan ja sellaisen sain helposti. Asuntoa haettiin taas ”kiinalaisella” lomakkeella, joka oli hieman hankala. Yhdestä kysymyksestä en esimerkiksi saanut selvää kysyttiinkö haluatko hissien vai ei. Samoin oli hieman epäselvää, kummalta kampukselta asuntoa piti hakea. Netistä löytyi muutamia kuvia asuntoloista sisältä, mutta arvasin, etteivät ne ole hirveän realistisia. Alustava suunnitelmani oli ensin mennä asuntolaan ja sieltä sitten hakea yksityistä vuokra-asuntoa, mikäli asuntolassa en haluaisi asua. Suomessa kuitenkin edellisenä syksynä Shanghaissa olleet kertoivat, ettei asuntolaan kannattaisi mennä olleenaan. He antoivat minulle erään asunnonvälittäjän yhteystiedot. Menin siis ensimmäisiksi päiviksi hotelliin ja asunnonvälittäjään otimme yhteyttä jo Suomesta. Hän ei ollut hirveän ahkera vastaamaan ja minulla heräsi jo epäily, mutta kuitenkin Shanghaissa kun tapasimme hänet, niin kaikki asunnonsaanti ja muut asiat sujuivat todella nopeasti ja näppärästi.

3. ENSIVAIKUTELMAT PAIKANPÄÄLLÄ

Ensivaikutelmat Shanghaista olivat päällimmäisenä hirveä ihmismäärä ja vain kiinaa puhuvat ihmiset. Varsinkin taksilla liikkuminen tuntui hirveän vaikealta, kun ei osannut sanoa edes, että pysähdy tähän tai saatikka sitten ei tiennyt, missä edes on. Ihmismäärä oli myös kaupungissa valtava ja tuntui, että kaikki vain tönivät ja kävelivät päin. Tähän tottui kyllä ajan myötä ja sitä itsekkin käveli pokkana toisia päin ja aina toinen lopulta väisti huomaamattaan. Alussa hieman myös häiritsi kiinalaisten ihmisten tuijotus, koska aina länsimaalainen vaalea ihminen on ilmeisesti jonkinlainen nähtävyys. Samoin paikan suuruus alussa hämmästytti. Esimerkiksi minä asuin 10 kerroksessa, talossa, jossa oli 32 kerrosta ja jo minun asunto oli korkeammalla kuin 5 kerroksessa oleva vanhempinen asunto Espoossa. Sitäkin taloa olin ajatellut jo korkeaksi, mutta ei Shanghaissa. Samoin kuin Pudongin pilvenpiirtäjiä katsoi joen toiselta puolelta, ne näyttivät tietysti korkeilta, mutta ei niin korkeilta. Vasta kun meni rakennusten juureen ja katsoi ylös, niin tunne oli, että VAU. Ensivaikutelmiin täytyy myös mainita ilmanlaatu, joka alussa tuntui hirveän raskaalta. Keväällä huono ilmanlaatu oli kyllä helpompi kestää kuin alkukesästä, jolloin myös ilman kosteus oli korkea. Ensimmäisellä viikolla minulla tulikin hirveä nuha ja luulen, että se johtui vain huonosta ilmanlaadusta. Siihen kuitenkin tottui eikä sitä loppuaikana hirveästi huomionnutkaan.

3.1 Maahanpääsy ja ensimmäiset päivät hotellilla

Lehtoni Shanghainhin lähdin helmikuun lauantaina 22. päivä. Lennot Kiinaan lähtevät yleensä Helsingistä alkuillasta, niin kuin minunkin lehtoni lähtö kello 17:10. Näin 9-10 tunnin lehtomatkasta tulee yölento ja perillä Shanghaissa olin aamulla kello 8:20. Lentokoneessa jaettiin maahantulokortti, joka piti täyttää tarkasti ja tietysti taas isoilla kirjaimilla, niin kuin viisuminhakulomake. Lappu katkaistiin keskeltä ja tämä toinen puoli piti säilyttää tarkasti, koska sitä tarvittiin maasta poistuessasi. Ainut harhaanjohtava kysymys lomakkeesta oli, mikä on osoitteeni Kiinassa. Tulimme siihen tulokseen, että koulun osoite on aika hyvä vaihtoehto ja sen laitoimme eikä tästä syntynyt mitään ongelmia. Koneesta ulos tullessa suunta on otettava passitarkastukseen ja tulliin. Siellä on yleensä kaksi jonoa, kiinalaiset ja muut kansalaiset erikseen. Tässä jonossa voi aikaa kulua tosi kauan, mutta me pääsimme siitä suhteellisen nopeasti. Samoin huomasimme, että maahantulokortti jaettiin myös tässä passitarkastuspisteessä,

joten nappasin sellaisen tyhjän varmuuden vuoksi mukaan, jos hävittäisin tämän ensimmäisen. Passitarkastusvirkaillija esitti joillekin kysymyksiä, mutta minulta ei kysely mitään ja olin nopeasti hakemassa tavaroitani.

Olimme sopineet asunnonvälittäjämme kanssa, että hänen kaverinsa tulisi hakemaan meitä lentokentältä ja veisi hoteliin. Tässä oli jokin väärinkäsitys, emmekä löytäneet sovitusta paikasta ketään. Odotimme varmaan tunnin, jonka jälkeen pääsimme ottaa taksin. Taksilla meno oli ensimmäinen kokemus Kiinalaisuudesta! Taksille sai selittää käsimerkein, minne halusimme mennä, vaikka osoite oli kirjoitettu kiinaksi. Lopulta pääsimme matkaan, mutta auto sitten hajosi kesken matkan! Taksi viittoi meille toisen taksin ja tälle piti sitten uudestaan selittää, minne halusimme mennä. Onneksi tässä tapauksessa hotellivarauksessa oli hotellirakennuksesta kuva, jotta tiesimme sinne päästyämme olevamme oikeassa paikassa. Taksikaan ei maksanut hirveästi sen enempää, mitä asunnonvälittäjän kaveri olisi pyytänyt.

Hotelli oli Holiday Inn Express ja olin valinnut sen sijainnin kannalta, koska se oli lähellä metrolinjaa, millä pääsi koululle. Hotelli oli lähellä Shanghaiin päärautatieasemaa Shanghai Railway Stationia, josta meni metrolinja 1 koululle. Hotelliin päästyämme päätimme lähteä kaupungille, koska muuten tulisi väsy liian nopeasti aikaeron takia. Lähdimme taksilla keskustaan People's Squarille, koska emme uskaltaneet vielä käyttää metroa. People's Squarilta kävelimme pääkadun Nanjing Roadin toiseen päähän Bundille ja saimme nähdä oikeasti, että olemme Shanghaissa, kun näimme Pudongin pilvenpiirtäjät edessämme. Matkan tehtyämme otimme taas taksin hotellille.

3.2 Kouluun ilmoittautuminen ja tutustuminen

Kouluun ilmoittautuminen tapahtui heti ensimmäisenä maanantaina eli 24. helmikuuta. Kouluun pystyi myös ilmoittautumaan tiistaina 25. helmikuuta. Toimistossa oli myös tietty aukioloajat. Olimme hieman Tommin kanssa hämillämme, koska toisen ilmoittautumispaperissa luki Yanchang kampus ja toisen luki Baoshan kampus. No menimme kuitenkin Yanchang kampukselle ja ilmeni lopulta, että se oli oikea paikka. Menimme paikkaa ensimmäistä kertaa metrolla, mikä onnistui yllättävän hyvin. Hetken jouduimme ensin etsimään ensin itse kampusta ja sitten itse ilmoittautumisrakennusta. Kampuksella ei ole mitään kylttejä, ei edes kiinaksi, mikä rakennus on mikäkin. Ei myöskään ollut mitään karttaa pääportilla. Lähdimme vain kävelemään

ja lopulta itse College of International Exchange löytyi. Nyt tiedämme, että se löytyy eteläportilta sisään tultaessa oikealta.

Ilmoittautuminen tapahtui college of International Exchange rakennuksen toisessa kerroksessa salissa. Paikalla oli myös kiinalaisia. Siellä oli jonkinlainen jonotussysteemi, mutta emme tienneet missä jono menee, joten menimme vain istumaan. Lopulta eräs tyttö tuli auttamaan meitä ja sanoi, että ohittelimme. Hän oli kai jonkinlainen tutor. Sitten pääsimme ilmoittautumaan. Mukaan tarvitsi koulun hyväksymiskirjeestä kopion, viisumin anomuslomakkeesta kopion, passista kopion ja viisumista kopion. Samoin tarvitsi kaksi valokuvaa. Mukaan tarvittiin ilmoittautumislomakkeen mukaan myös terveystodistuksen ja vakuutustodistuksen, mutta niitä ei minulta kysytty. Ilmoittautumisen jälkeen menimme meidän ohjelma opettajan mukaan yläkertaan, missä hän kertoi, että luentomme alkavat vasta kahden viikon kuluttua. No jäipä ainakin aikaa hoitaa asuminen ja muut asiat kuntoon.

Valokuvaus tapahtui 26. päivä ja silloin oli myös pieni esitys kampuksesta. Tapasimme College of International Exchange rakennuksen edessä ja menimme kävellen koko kampusalueen läpi. Samalla vetäjämme kertoi hieman kampuksen rakennuksista, missä meillä on luennot ja missä on koulun ruokala. Saimme myös koulun alueesta kartan, josta selvisi muun muassa mistä saamme ostettua meille kiinan kielen oppikirjan. Valokuvaus tapahtui aivan kampuksen pohjoispäässä ja kiinalaisen opiskelijakortin pystyi noutamaan muutama päivä kuvan oppimisen jälkeen. Kampukselta lähdimme pois pohjoisportista ja samalla opimme, että pohjoisportilta pääsi toiselle metroasemalle nimeltä Shanghai Circus World.

Suomalaisen ryhmän koulu alkoi lauantaina 8. maaliskuuta. Olin hieman skeptinen asialle, että koulu alkaisi lauantaina, mutta laitoin ohjaajalle viestiä ja päivä oli oikea. Ilmoittautumispaikka oli sama, missä olimme ilmoittautuneet kouluun kaksi viikkoa sitten eli College of International Exchange toinen kerros. Siellä oli noin 15 muuta suomalaista paikalla, joista suurin osa oli tullut Shanghaihin sinä aamuna. Tämä päivä oli meille niin sanottu orientaatiopäivä. Kurssin vetäjämme Chris Cao ja hän esitteli meille hieman Shanghain yliopistoa sekä Shanghaita yleisesti. Useat hänen esittelemät asiat me jo tiesimme, koska olimme olleen Shanghaissa tuolloin jo kaksi viikkoa. Saimme Caolta myös lukujärjestyksemme, missä meidät oli tavallaan ilmoitettu jo kursseille. Joka päivälle oli laitettu kursseja kello 8:00–17:00. Päätimme jättää

joitain ei niin mielenkiintoisia kursseja pois kuten Digital Communication ja Computer Networks. Näin tiistaina ja keskiviikkona koulu alkaisi vasta kello 13:00. Kurssivalinnoista piti palauttaa lomake Caolle viimeistään seuraavana maanantaina. Tämä orientaatiopäivä ei kauempaa kestänyt, koska olimme jo käytännössä ilmoittautuneet kouluun kaksi viikkoa sitten maanantaina ja koululla oli meidän kaikki paperimme. Monet muut suomalaiset lähtivät etsimään kämppäänsä kampukselta ja kasi hotellissa olevaa kysyivät meiltä välittäjäme tietoja, koska he eivät halunneet asua kampuksella.

3.3 Asuminen

Ensimmäisen kerran tapasimme asunnonvälittäjän kanssa jo maanantaina 24. helmikuuta. Hän vei meidät viiteen paikkaan, joista minä otin toiseksi viimeisen ja Tommi viimeisen.

Huomasimme, että välittäjä näytti meille ensin huonoimmat paikat ja taso aina vain parani.

Toisaalta myös hinta nousi. Mutta myös sijainti parani lähemmäksi keskustaa. Tommi muutti hotellista kämppäänsä jo tiistaina 26. helmikuuta ja minä muutin keskiviikkona 26. helmikuuta.

Hotelli oli minulla varattuna viiden päivän ajaksi, mutta en siis käyttänyt sitä kuin kolme yötä.

Kämpän sai välittäjien kautta yllättävän nopeasti. Välittäjä auttoi meitä myös saamaan metrokortit ja auttoi metrokartan kanssa. Samoin hän antoi paljon yleisiä neuvoja asumisesta Shanghaissa ja yhdessä menimme hankkimaan puhelinliittymän China Unicomilta.

Minun asuntoni sijaitsi Laoximen metroaseman aivan yläpuolella. Asemalta pääse koululle kahdella metrolla ja sijainti oli käytännössä aivan keskustassa, koska muutaman korttelin päässä alkoi jo People's Squaren puisto ja pääkatu Nanjing Road oli kahden metropysäkin päässä.

Samana päivänä kun muutin, teimme vuokrasopimuksen vuokranantaja tädin kanssa. Täti puhui käytännössä vain Kiinaa, mutta hänen tyttärensä puhui hieman englantia ja välittäjäme puhui myös kiinaa. Vuokrasopimuksen tekeminen ilman välittäjän apua olisi ollut todella vaikeata.

Vuokrasopimus oli sentään englanniksi. Vuokraa maksoin sinä päivänä kahden kuukauden verran sekä kuukauden vuokran panttina, jonka saisin takaisin vuokran päätyttyä. Vuokrani oli 4300 RMB kuukaudessa eli euroissa noin 535. Se oli minusta yllättävän paljon, mutta minulla olikin asunnon päämakuuhuone ja oma kylpyhuone. Talon normaalit makuuhuoneet maksoivat 3600 RMB ja pienin makuuhuone 2800 RMB ja nämä kolme asukasta jakoivat talomme toisen kylpyhuoneen. Aina kuukauden päätyttyä vuokraemännälle piti maksaa sähkö, kaasu sekä nettimaksu. Minä maksoin vuokrani myös kuukauden ensimmäisenä päivänä.

Asunnonvälittäjälle maksoimme 35 % ensimmäisen kuukauden vuokrasta.

Asuntoni oli ihan ok siisti kerrostalo, jossa oli 32 kerrosta ja meidän kämppämme oli kerroksessa 10. Katu oli yksi Shanghain pisimmistä Xizang Road ja tämä oli sen eteläpäätä. Asunnossa asuin minä ja kolme muuta tyttöä, joista kaksi oli asunut siellä kauemmin ja kolmas noin kuukauden. Kaksi pitempää asunutta olivat kotoisen Argentiinasta ja Espanjasta. Heillä oli normaalinkokoiset makuuhuoneet. Kolmas tyttö asu pienimmässä huoneessa ja oli kotoisin Meksikosta. Minulla oli asunnon isoin makuuhuone ja oma kylpyhuone. Huoneeseeni kuului myös oma parveke. Asunnossa muuten oli olohuono ja ruokatila sekä keittiö. Keittiötä käytin ensimmäisillä viikoilla, mutta sitten opin, että kotiin tilaamalla saa jopa halvempaa ruokaa. Ensimmäisellä viikolla kävin hieman Ikeassa ostamassa huoneeseeni sisustusta esimerkiksi uudet lakanat ja pyyhkeet sekä suihkuverhon. Ei mikään suuri investointi, että huoneesta sai hieman viihtyisämmän. Asunnossamme kävi siivooja/kodinhoitaja kaksi kertaa viikossa keskiviikkoisin ja sunnuntaisin. Hän siivosi lattiat (ei kuitenkaan imurilla!!), pesi tiskit ja pesi pyykkiä. Joillakin siivoja auttaa myös ruuan laitossa tai lasten hoidossa. Siivoojalle maksoimme vuorotellen 90 RMB.

Suurin osa suomalaisista opiskelijakavereistani asui kampuksella. Ryhmässämme oli noin 20 opiskelijaa, joista viisi asui lopulta kampuksen ulkopuolella. Kaikki kampuksella asuvat tytöt asuivat kahden hengen huoneissa ja yhteensä 8 tyttöä samassa kämpässä jakaen kylpyhuoneen ja niin sanotun keittiön, jossa oli vain mikro ja lavuaarit, jotka olivat samalla kylpyhuoneen lavuaarit. Kylpyhuoneessa oli kaksi suihkukoppia ja kolme vessakoppia. Huoneissa oli kaikille sänky ja perivaatteet sekä työpöytä ja tuoli. Yksi huoneista oli aivan homeinen, niin että kun siellä asua tyttö jätti sateen jälkeen märät kenkensä sinne kuivumaan, niin ne homehtuivat muutamassa päivässä. Asunnossa oli myös torakoita, jotka eivät pysyneet pelkästään kylpyhuoneen puolella vaan tulivat välillä myös makuuhuoneisiin. Tytöt asuivat neljännessä kerroksessa, mutta olivat kuulleet huhua, että alakerrassa asustaa rotta. Taru ei kerro oliko tämä vain huhu. Kampuksella tytöt pääsivät pesemään pyykkiään yhteisessä pyykkituvassa. Samoin kampukselta löytyi urheilukenttä ja puisto, jossa he kävivät pelaamassa koripalloa tai lehtopalloa tai ihan vain lenkillä. Soluasunto kampuksella maksoi noin 10 euro yössä. Pojat asuivat kampuksella yksioissa, joissa oli oma kylpyhuone. Nämä huoneet maksoivat ehkä 20 euroa yöltä. Niidenkään kunto ei häppöinen ollut, koska eräs poika valitti lämmittimensä olevan koko

ajan rikki vaikka korjaaja oli jo käynyt. Itse olin tyytyväinen, että asuin vuokra-asunnossa. Ehkä olisin pärjännyt juuri näin, että kaikki suomalaiset tytöt olivat yhdessä huoneistossa, mutta muuten ei kiitos.

4. KOULUNKÄYNTI JA KURSSIT

Kurssit ja luennot alkoivat 10. maaliskuuta eli viikolla jälkeen orientaatiopäivän. Koulunkäynti alkoi suoraan kymmenen tunnin koulupäivällä, johon kuului ensin neljä tuntia kiinaa, sitten puolitoista tuntia ruokatuntia ja perään viisi tuntia Kiinan kulttuuria ja historiaa. Aika pommi päivä, mutta hyvin sujui ja tuohon tahtiin alkoi tottua, koska tunnit eivät olleet hirveän vaativia.

4.1 Koulunkäynti yleisesti

Kurssit olivat eri tavoin vaativia, kuin mihin olen Suomessa tottunut. Kiinassa luennot olivat hieman puuduttavia, koska ne olivat pitkiä ja opettajaa piti seurata tiiviisti. Usein opettajien englannin taito ei ollut mitään parasta. Tai sanavarasto oli ihan hyvää, mutta välillä murteen ymmärtäminen oli haastavaa. Samoin puherytmi ja joidenkin sanojen taivutus oli erilaista mihin on tottunut. Kiina kielessä sanat eivät yleensä nimittäin taivu, joten he eivät oikein osaa taivuttaa sanoja englantia puhuessaan. Luennoilla Suomessa olen tottunut myös joushinkin kalvoihin, jotka tukevat puhetta. Kiinassa näitä käytettiin hyvin vähän ja joillakin opettajilla niitä ei ollut ollenkaan. Tällöin tunnin seuraamisesta tuli entistä haastavampaa. Pieni paniikki iski myös niillä kurseilla, mistä oli tentti, koska mielessä pyöri ajatus, että opettaja voi kysyä mitä vaan mitä vain sanoo tunnilla, mutta sitä ei ole kirjoitettuna mihinkään. Onneksi asia ei kuitenkaan ollut näin ja suurimmasta osasta kursseja ei ollut tenttiä vaan piti kirjoittaa isompi essee. Kiinan historia ja kulttuuri kurssilla meidän piti jokaisen pitää henkilökohtainen esitelmä. Aluksi meillä piti olla myös suullinen koe, joka kuitenkin vaihtui esseeseen, koska kurssilla on niin paljon jälki-ilmoittautuneita. Samoin kurssilla pidettiin suullisia kuulusteluita edellisen tunnin esitelmistä, jotka olivat todella kuumottavia! Opettaja vain valitsi sattumanvaraisesti jonkun oppilaan nimen nimilistalta ja oppilas joutui tulemaan luokan eteen ja vastaamaan sitten esitettyyn kysymykseen, joka yleensä oli joku edellisen tunnin esitelmän otsikko ja sen pääkohdat joutui tiivistämään muutamaan minuuttiin. Tällainen tyyli on todella erilaista suomalaisille ja oli todella kuumottavaa! Joillakin kurseilla oli myös läsnäolopakko tai käytännössä kaikilla oli, mutta kaikki opettajat eivät kuitenkaan keränneet nimiä.

4.2 Kurssit

Kursseja oli valittavissa yhteensä seitsemän. Minä otin aluksi viisi kurssia, mutta jätin yhden kurssin kesken, koska se ei oikein osunut mielenkiinnon kohteisiini. Kurssit, joita valitsin olivat Chinese Language for Beginners, Chinese Culture and History, Chinese Economics ja Chinese Business Law. Kurssi jonka jätin lopulta kesken oli E-Commerce.

Chinese Language for Beginners kurssilla olivat kaikki Suomalaisen ryhmän opiskelijat. Tunteja oli aina maanantai, torstai ja perjantai aamuisin kello 8:00 – 11:40. Pidimme tunnin aikana myös jonkinlaisia taukoja. Kurssilla käytettiin oppikirjaa Conversational Chinese 301, jonka ostimme koululta. Kirja painotti suullista kommunikointia ja harjoittelimme keskusteluita sekä luokassa että joskus ulkona piti mennä juttelemaan ihan kiinalaisille opiskelijoille. Kurssi alkoi käytännössä aivan lähtöpisteestä eli äänneiden opettelusta. Kuitenkin menimme paljon pidemmälle kuin esimerkiksi LUT:n Chinese 1 kurssilla, koska opimme todella paljon jokapäiväisiä keskusteluita ja yllättävän paljon myös kirjaimia. Merkkejä piti osata sekä kirjoittaa että tunnistaa. Kurssin lopuksi meillä oli sekä henkilökohtainen suullinen että kirjallinen koe. Kirjallisessa kokeessa täytyi kirjoittaa sekä merkkejä että äänneitä, osata sanajärjestys että tunnistaa erilaiset äänneet. Suullisessa kokeessa täytyi laulaa laulu kiinaksi, vastata opettajan esittämiin kysymyksiin kiinaksi ja lukea lauseita sekä merkein että kirjaimin kirjoitettuna. Tentti oli minusta loppujenlopuksi helppo, mutta olin valmistautunut siihen huolella ja olen innostunut kiinan kielen opiskelusta. Sekä suullinen että kirjallinen koe järjestettiin kurssin viimeisellä tunnilla 22. toukokuuta.

Chinese Culture and History kurssi oli minusta todella mielenkiintoinen! Tämä ehkä sen takia myös, että olen eri maiden historiasta ja kulttuureista todella kiinnostunut. Myöskään Kiinassa ei oikein pysty tekemään kauppaa tai kaupallista toimintaa ellei osaa kiinan historiaa tai kulttuuria. Monet tavat ja uskomukset sekä myös lailliset asiat johtavat juurensa hyvin pitkältä historiasta. Samoin monet business tavat ovat kulttuurillisia. Luennoilla oli läsnäolopakko, mutta se ei tuntunut pahalta, koska tunnit olivat mielenkiintoisia. Luentojen aluksi opettajamme Mao piti aina ensin oman esityksensä päivän pääaiheesta ja sen jälkeen toisesta tunnista lähtien alkoivat jokaisen henkilökohtaiset esitykset päivän aiheesta. Ensimmäinen luento oli kiinan historiasta ja kulttuurista yleisesti ja muut aiheet olivat uskonnot ja uskomukset, arkkitehtuuri ja kuuluisat

nähtävyydet, kiinalainen kasvatus ja elämänkaari, keisarikaudet ja sodat, kiinalainen taide, kirjallisuus ja runous, kiinalaiset keksinnöt ja kiinalainen lääketiede. Kaikki pitivät yhden esityksen ja esityksiä tuli yhteensä 41. Itse pidin esitykseni aiheesta Four Deities – symbol of auspice in ancient China aiheesta ja esitys oli 21. huhtikuuta. Jokaisen tunnin aluksi opettaja piti myös pistokokeita edellisen tunnun aiheista ja näistä sai pisteitä lopullista arvosanaa varten. Tuntiaktiivisuudesta sai maksimissaan 10 pistettä, esitelmästä 40 pistettä ja tentti oli loput 50 pistettä. Tentin piti aluksi olla suullinen, mutta kurssille tuli niin paljon jälki-ilmoittautuneita, että koe vaihdettiin esseeksi, missä piti vertailla kahta esitelmää ja kertoa niistä pohdintoja, miksi juuri ne kuvaavat kiinalaista kulttuuria. Essee täytyi palauttaa 28. huhtikuuta.

Chinese Economics kurssilla käytiin yleisesti Kiinan taloutta ja sen historiaa. Tämä kurssi oli hyvin mielenkiintoinen, mutta jotkin asiat jäivät aika pintapuolisiksi ja olisin halunnut tietää niistä lisää. Tähän sai tietysti hieman parannusta kurssilla tehtävästä esseestä, jonka sai tehdä valitsemastaan aiheesta. Kurssin pääteema oli Kiinalainen taloudellinen vallankumous. Ensimmäisellä luennolla kävimme läpi johdantoa ja Kiinalaisen talouden historiallista kehitystä. Seuraavilla luennoilla keskityttiin Kiinan pankkijärjestelmään eli keskuspankkiin ja liikepankkeihin. Sitten siirryttiin aiheeseen valuuttamarkkinat ja niiden kontrollointi. Viimeiset luennot keskittyivät ulkomaankauppaan ja ulkomaalaisiin investointeihin sekä suoriin että epäsuoriin. Luennoilla ei ollut varsinaista läsnäolopakkoa, mutta ne olivat hyvin mielenkiintoisia, joten niille kannatti mennä. Opettaja oli mukava kiinalainen mies, joka tiesi myös Suomen taloudesta ja yrityksistä aika paljon. Opettajalla oli vain ihmeellinen tapa toistaa lauseita, joka teki kuuntelusta välillä raskasta. Hänellä oli kuitenkin hyviä esimerkkejä tarinoina ja kuvina, jotka lisäsivät tietoa hyvin hänen valmiisiin kalvoihinsa. Kurssilla ei ollut tenttiä vaan piti palauttaa essee. Sen täytyi olla vähintään 2000 sanaa ja se piti palauttaa 7. toukokuuta. Kirjoitin esseeni Kiinalaisista liikepankeista ja niiden liiallisen lainan ongelmasta. Esseen lopuksi pohdin, mikä on Kiinalaisen pankkijärjestelmän tulevaisuus, jos sama suunta vielä jatkuu.

Business Law kurssin olisin pikemminkin nimennyt Chinese Business Law:si, koska siellä käytiin oikeastaan yksinomaan asioita Kiinasta. Tällä kurssilla oli todella mielenkiintoinen ja innostava opettaja, mutta muut oppilaat eivät käyneet tunneilla hirveän ahkerasti. Kerran meitä oli luennolla vain kolme suomalaista. Tällöin myös hieman sekoitimme opettajaa, koska

Suomessa olemme tottuneet juttelemaan opettajan kanssa, mutta Kiinassa oli tapana, että opettaja vain puhui ja oppilaat kuuntelivat. Kurssilla käytiin kiinalaista yritysjuridiikkaa sekä juridista ympäristöä. Käytiin läpi teorioita sekä käytäntöjä, kirjoittamattomia sääntöjä sekä erilaisia tärkeitä sääntöjä käytiin yksityiskohtaisemmin läpi. Ensimmäisellä luennolla käytiin läpi kiinalaisen lain historiaa sekä lakeja yleisesti. Seuraavilla luennoilla käytiin yrityslainsäädäntöä ja sopimuslainsäädäntöä. Sitten aiheita olivat sopimusoikeus sekä työoikeus. Seuraavaksi siirryttiin osakeoikeuteen ja lopulta yrittäjyyteen ja heidän oikeuksiinsa. Aivan lopuksi kävimme vielä yritysjärjestelyihin sekä selvitystilaan joutuneiden yritysten lakiasioita. Kurssin päätteeksi piti palauttaa essee, joka piti olla 3000 sanaa. Aiheen sai valita vapaasti ja minä kirjoitin esseen aiheesta Finnish Company Going to China. Essee täytyi palauttaa 15. toukokuuta.

4.3 Lomat

Koulusta meillä oli muutama lomapäivä, jotka olivat 5.-7. huhtikuuta sekä 1.-4. toukokuuta. Huhtikuussa vietettiin ilmeisesti niin sanottua hautojenlakaisu päivää eli Tomb-Sweeping Day, mutta tästä en ole aivan varma. Toukokuun ensimmäinen päivä oli Työväenpäivä niin kuin Suomessakin vappu. Vapun jälkeinen sunnuntai oli kuitenkin virallinen työpäivä ja meilläkin oli silloin koulua, kun perjantainen kiinantunti korvattiin sunnuntaina. Vappulomalla kävin Pekingissä muiden suomalaisten tyttöjen kanssa.

4.4 Koulun loppuminen

Jokainen kurssi loppui hieman eri vaiheessa, kun kurssit kestivät 8-10 viikkoa. Kiinan kielen kurssi jatkui kaikista pisimpään. Joissakin kursseissa opettaja piti tavallaan kiitospuheen viimeisellä tunnilla, mutta joissain kursseissa essee palautettiin vain sähköpostilla ja se siitä. Koulu oli järjestänyt meille erillisen läksiäisjuhlintilaisuuden 23. toukokuuta. Siellä saimme todistukset, jossa ei kuitenkaan ollut vielä arvosanoja. Saimme myös koulun logolla varustetun paidan ja otimme vuosikurssista kuvia. Todistus, jossa oli arvosanat näkyvissä tuli noin kuukauden sisällä kotiinpaluusta.

5. MATKUSTELUA, KULTTUURIA JA ELÄMISTÄ

Itse Shanghai oli hyvin monipuolinen kaupunki ja täynnä kaikenlaista tekemistä. Turistina kävin katsomassa monta nähtävyyttä ja paikkaa. Ensimmäisinä päivinä kävin jo pääkadulla Nanjing Rouadilla ja vanhantyyllisellä rantakadulla Bundilla. Bundilta näkee myös Pudongin

pilvenpiirtäjät. Ensimmäisinä päivinä kävin myös Shanghain niin sanotussa keskuksessa eli People's Squarilla, mikä on enemmän puisto kuin varsinainen aukio. People's Squarilta löytyy Shanghain museo sekä Urbaanin Arkkitehtuurin museo. Shanghain museo on jopa ilmainen eikä lippu Arkkitehtuurimuseoonkaan maksa paljoa. Arkkitehtuurimuseossa on aivan huikea ja iso pienoismalli koko Shanghain keskusalueesta! Nanjing rouadilla on todella paljon erilaisia kauppoja sekä ostoskeskuksia. Minun mieluisin Forever 21 löytyy myös sieltä ja nelikerroksisena. Nanjing roadin päässä on Bund rantatie, jossa on vanhoja hotelleja ja hallintorakennuksia. Yksi kellotorni muistuttaa siellä Big Beniä. Joen toisella puolella on Shanghain neljä ikonista korkeaa rakennusta – Orieqntal Pearl TV tower, Shanghai Business Center, Jinmao tower ja vielä rakenteilla oleva Shanghai tower. Näissä kävin Oriental Pearl towerissa sisällä ja siellä on lasista tehty käytävä, jossa voi seistä lasin päällä ja ottaa kuvia alaspäin. Shanghai Business centerissäkin on näköalapaikka, mutta siellä kävin vain ylimmissä kerroksissa sijaitsevilla yökerhoissa, joista oli myös huikea näköalat. Pudongin puolella oli myös iso ostoskeskus, jossa tykkäsin käydä.

Vanhempani tulivat myös Shanghaihin pääsiäisenä eli 16. – 21. huhtikuuta. Heidän kanssaan sain olla hetken aito turisti. Kävimme muun muassa Shanghain vanhassa kaupungissa ja siellä olevassa Yuyuan puutarhassa. Matkustimme myös junalla Shanghain läheiseen kaupunkiin Suzhou, missä on paljon lisää perinteisiä Kiinalaisia puutarhoja. Junalla Suzhouhun pääsee noin puolessa tunnissa. Yhtenä päivänä kävimme myös Shanghain ulkopuolelta löytyvillä outletmyymälöissä. Sinne pääsi noin tunnissa sekä metrolla että taksilla. Joissain kaupoissa oli todella hyvät outlet hinnat, mutta joissain oli myös aivan normaalihintaisia vaatteita, joten piti olla tarkkana. Tavarank laatu oli kuitenkin aitoa, toisin kuin keskustan Fake Markkinoilla tai Qipu markkinoilta, joka tarkoittaa kiinaksi halpaa.

Shanghaissa oli myös paljon erilaisia temppeleitä ja pyhättöjä. Kävin niissä kaikissa yksin aika vaihdon loppuvaiheessa. Yksin niissä käyminen oli yllättävän kivaa, koska pääsin hyvin hengelliseen tunnelmaan. Vanhassa kaupungissa sijaitsee Shanghain kaupungin jumalan temppele, joka oli siellä hieman piilossa, niin että sitä ei aluksi löytänyt. Keskustan pohjoispuolella sijaitsee Jade Buddha temppele, missä on kaksi isoa Jadesta tehtyä upeaa Buddha-patsasta. Siellä näkyi myös muutamia munkkeja ja tietysti paljon poltettavia suitsukkeita, joita oli kaikissa pyhätöissä. Kolmas temppele, missä kävin, oli Jing'an temppele,

joka sijaitsee Nanjing roadin länsipäässä. Tätäkin voisi kutsua Shanghain vanhaksi kaupungiksi, koska temppelissä sijaitsi kellotorni ja rumputorni, joilla kerrottiin ennen vanhaan aikaa kaupunkilaisille. Jing'an temppelissä oli myös valtavan kokoinen uhritarpeiden polttopaikka, jonne oli tapana heittää kolikoita, ja mikäli kolikko pysyi siellä, se toi hyvää onnea.

Suzhoun lisäksi Shanghaita hyvin lähellä on Hangzhou, jonne junalla pääsi noin tunnissa. Siellä kävin myös aika vaihtoni loppuvaiheessa päiväreissulla. Menimme Hangzhouhun niin sanotulla lähijunalla ja tämä kokemus oli semmoinen, että takaisin emme suistuneet enää sillä junatyypillä menemään. Hangzhoun kuuluisuus on siellä sijaitseva suuri West Lake järvi, jossa ennen vanhaan keisarit viettivät kesää. Keisarit rakennuttivat järven rannoille ja saarille monia puutarhoja ja pyhättöjä. Me kävimme järven keskellä yhdessä näistä saarista, josta näkyi kiinan yhden RMB:n seteliä koristavat kolme pientä pagodia järvessä, jotka heijastavat kuun loistetta. Takasin Hangzhousta tulimme sitten pikajunalla ja kaupungissa oli muutenkin todella helppo liikkua aivan uuden metron ansiosta.

Muuten Kiinassa täytyy tietysti käydä pääkaupungissa Pekingissä (Beijingissä). Beijing tarkoittaa kiinaksi pohjoista pääkaupunkia. Shanghaista Pekingiin pääsee todella helposti luotijunalla ja matka kestää noin 5,5 tuntia. Lähdin matkaan kuuden muun suomalaisen opiskelijakaverini kanssa meidän ”vappulomalla” eli 29. huhtikuuta – 5. toukokuuta. Menimme Pekingiin juuri luotijunalla, mutta takaisinpäin matkalla halusimme hiukan jännitystä ja tulimme yöjunalla. Tämä oli todella hauska kokemus eikä yhtään niin hirveä kuin kiinalaisesta yöjunasta olisin kuvitellut! Pekingissä asuimme motellissa, joka oli halpa, mutta aika kauhea. Sen sijainti oli kuitenkin erinomainen, koska se oli melkein keskustassa. Pekingin reissun ensimmäisenä päivänä kävimme Kiinan muurilla Mutianyussa. Varasimme matkan hotellin kautta, joka käsitti sekä kuljetukset, ruuan sekä liput muurille. Kiinan muurilla olin käynyt kaksi kertaa aikaisemmin, mutta silloin kävin Badalingissa. Nyt sain jotain uutta näkemisen arvoista ja Mutianyussa oli myös näköalahissi ylös muurille. Kiinan muuri on kyllä huikea ja ehdottomasti näkemisenarvoinen paikka. Moni suomalainen totesi vasta siinä vaiheessa, että nyt ollaan Kiinassa. Seuraavina päivinä kävimme katsomassa Beihai puiston, Kielletyn kaupungin ja Tienanmenin aukion, Kesäpalatsin sekä Kello- ja Rumputornin niin sanotussa Hutong alueella. Peking matka oli aika rankka, koska tehtävää ja näkemistä oli paljon. Itse Kesäpalatsi tai Kielletty kaupunki ovat niin isoja, että niitä ei yhdessä päivässä ehdi nähdä kunnolla. Samoin

niissä on ihmisiä aivan liikaa ja jopa kiinalaisia turisteja paljon, koska heilläkin oli tuolloin lomaa. Samoin yhteiskuvia suomalaisten tyttöjen kanssa oli turha yrittää ottaa, koska aina joku kiinalainen mummo halusi tunkea kuvaan meidän kanssamme. Tällaista ei niin hirveästi tapahtunut Shanghaissa.

Shanghai University järjesti International Dayn 25. huhtikuuta. Tähän mukaan meidät kutsui kiinan kielen opettajamme. Suomalainen ryhmä ei kuulemma ollut aikaisemmin osallistunut tällaiseen päivään ja meidän mielestä idea oli hauska. Tapahtuma järjestettiin jopa toisella kampuksella Baoshan kampuksella, joten oli myös hyvä syy päästä katsomaan tätä toista paljon suurempaa ja uudempaa kampusta. Tapahtuman teemana oli ruoka ja pelit ja jokainen maa sai myös esittää päälavalla jonkin esityksen. Meillä ei käytännössä mitään peliä pisteellämme ollut, mutta ruokaa keksimme yllättävän hyvin kiinalaisista aineksista. Samoin minun vanhempani olivat tuoneet meille salmiakkia, kun kävivät minua moikkaamassa Shanghaissa. Tarjoilimme muuten kuivattuja mustikoita ja puolukoita, ruisleipää sekä puuroa. Kojumme olimme koristelleet Suomen lipuilla sekä tulostetuilla kuvilla Suomen luonnosta ja eläimistä. Suomenliput pojat olivat ostaneet tulevia Formula 1 kilpailuja varten. Lavalla esitimme laulun RA-K-A-S, joka oli hieman huvittava, koska eiväthän muut ymmärtäneet siitä mitään. Päivä oli onnistunut ja oli kiva nähdä muita vaihto-oppilaita eri maista sekä toinen kampuksista. Shanghaissa ollessani olivat myös Europarlamenttivaalit. Rupesimme suomalaisten kanssa tutkimaan pääsisimmekö äänestämään näiden ennakkovaaleissa. Selvisi, että ennakkoäänestämään pääsee Shanghain Suomen pääkonsulaatissa, joka sijaitsi suuressa toimistorakennuksessa. Äänestämässä kävimme kolmen suomalaisen kanssa 14. toukokuuta ja konsulaatissa näimme kolmannen suomalaisen, joka oli yhdelle tuttu. Tämä oli hauska kokemus, käydä äänestämässä toisessa maassa. Samoin juttelimme kauan erään työntekijän kanssa asumisesta ja elämisestä Shanghaissa.

Shanghaissa liikuin yleensä metrolla. Metron käyttäminen oli yllättävän helppoa vaikka ihmisiä oli paljon ja metrolinjoja paljon. Metroissa kuulutettiin sekä kiinaksi että englanniksi, mutta nopeasti sitä oppi myös ymmärtämään jotakin kiinalaisista kuulutuksista. Metrossa minulla oli metrokortti, jolle latsin aina rahaa. Itse kortti maksoi muutaman euron pantin. Metromatkojen hinnat vaihtelivat aina riippuen pituudesta ja siitä, montako vaihtoa teki. Metrolinjoja oli

yhteensä 12 ja metrot. Yleensä hinta pyöri noin 3 RMB – 6 RMB välillä eli alle euroa. Taksillakin liikkuminen oli yllättävän halpaa, mutta välillä hintaa vertasi aina metrohintoihin, niin mieluummin kulki metrolla. Takseja sai yleensä aina lennosta, kun odotti jossain risteyksessä viittoen. Joissain risteyksissä sai kuitenkin olla tarkkana, koska mitään jonotussysteemiä ei ollut ja kiinalainen saattoi napata taksin helposti ennen sinua. Taksimatkat keskustassa maksoivat noin 20–30 RMB. Takseissa hinta riippui myös taksin väristä eli ilmeisesti taksirytyksestä. Punaiset taksit olivat kalleimpia ja vihreät mielestäni halvimpia. Tällä ei kuitenkaan ollut merkitystä kuin noin 5 RMB. Samoin takseillakaan ei ollut jonoa tai sillä ei ollut merkitystä. Eli ei ollut väärin ottaa jonosta kolmatta taksia, jos kaksi ensimmäistä olivat punaisia. Kuljimme myös jonkin verran junilla. Shanghaissa on kolme juna-asemaa – Hongqiao, Shanghain päärautatieasema sekä Shanghain eteläinen juna-asema. Hongqiaolta lähdin yleensä matkaan, muun muassa Pekingiin ja Suzhouhun. Hongqiaolta lähti pikajunat Pekingiin ja muualle Kiinaan. Hongqiaolla on myös Shanghain toinen lentokenttä, joten siellä oli paljon liikennettä ja ihmisiä. Shanghain päärautatieasemalla vain saavuin ja eteläiseltä asemalta lähdin lähijunalla Hangzhouhun. Junalippua pääsi ostamaan asemilta lippupisteiltä ja lippuja sai ostaa viikko ennen matkaa. Yleensä myyntipisteillä oli merkitty luokku, jossa puhuttiin englantia. Pärjäsivät sitä myös niin, että katsoi paikan nimen kiinalaisin merkein ja näytti sormilla, montako lippua haluaa. Hinta ja aika tulivat aina näytölle. Lippu Pekingiin maksoi noin 500 RMB, Suzhouhun noin 30 RMB ja Hangzhouhun noin 50 RMB. Hinta vaihteli riippuen millä junatyypillä meni. Juniin sai myös seisomapaikkoja, mutta nämä eivät olleet niin mukavia, jos juna kulki 200 km/h. Pekingistä tulimme myös takaisin yöjunalla, mikä oli hieno kokemus. Nopeat junat olivat muutenkin yllättävän siistejä ja mukavia. Lähijuna, millä menimme Hangzhouhun, oli hieman hirveä. Juna-asemat olivat myös siistejä ja yllättävän selkeitä. Samantyyliä kuin lentokentät ja välillä tuntui, että yhtä suuria. Junamatkoilla piti muistaa ottaa vain passi mukaan, koska muuten ei saanut ostettua lippua. Tällä ilmeisesti rajoitetaan kiinalaisten matkustamista.

Hieman vielä puhelimen ja internetin käytöstä Kiinassa. Puhelimeeni hankin prepaid liittymän China Unicomilta. Liittymän hankin onneksi asunnonvälittäjän kanssa, koska ilman hänen apuaan olisi ollut hieman haastavaa, koska kaupasta puhuttiin käytännössä vain kiinaa. Liittymävaihtoehtoja oli myös todella paljon, niin näin sain parhaan mahdollisen netin ja

puheajan yhdistelmän. Minulla on iphone, joten aluksi sim-kortti ei toiminut minun puhelimessa. Jouduin ostamaan uuden puhelimen (tai kopion) läheisestä elektroniikka markkinoilta. Puhelin maksoi 300 RMB ja oli jokin kiinalainen merkki. Käytin tätä puhelinta viikon ja sitten tajusin, että iphone pitää liittää tietokoneeseen ja hyväksyä uusi sim. Näin sain internetin toimimaan myös iphonessani koko ajan, mikä helpotti kyllä paljon. Puhelimella pääsin katsomaan esimerkiksi karttoja sekä läheisiä ravintoloita. Puhelimeen sai myös monia hyödyllisiä appoja. Esimerkiksi SmartShanghai appi oli todella käyttökelpoinen. Se oli maksullinen, mutta maksoi vain noin 5€. Ohjelmasta näki ravintoloita, baareja, tapahtumia yms. ja sai näihin kartat sekä ohjeet kiinaksi taksikuskille. Toinen hyvä ladattava appi oli WeChat. Se on kuin WhatsApp, mutta kiinalainen ja yhteystietoja pystyi lisäämään nimellä eikä tarvinnut antaa puhelinnumeroa. Näin pystyi pitämään yhteyttä uusiin ystäviin kiinassa helpommin. Internet minulla toimi kotona wifillä. Jokaisesta kuukaudesta maksettiin vuokraemännälle. Wifilähetin vain oli kotonamme liian pieni, niin että minun huoneessa netti toimi hyvin, mutta se tökki olohuoneessa ja keittiössä. Samoin netti oli välillä hyvin hidas, ainakin verrattuna siihen mitä on Suomessa tottunut. Varsinkin iltaisin, jos puhui Skypessä, niin kuvaa ei aina saanut näkyviin tai se tökki. Wifi oli muuten tarjolla aika useissa ravintoloissa ja ostoskeskuksissa ilmaiseksi, mutta niihin täytyi aina rekisteröityä. Tämä ilmeisesti, koska valtio valvoi aina jotenkin internetin käyttöä. Kiinassahan ei päässyt muun muassa Facebookiin, mutta tämän eston pystyi kiertämään käyttämällä VPN yhteyttä. VPN yhteyksiä löytyy monilta ja minulla oli Golden Frog kautta. VPN yhteys tavallaan huijasi olinpaikkani ja pääsin salatuille sivuille.

6. KOTIINPALUU JA YHTEENVETO

Viimeiset päivät Shanghaissa olivat todella murheelliset ja lähdön ajattelemisen oli todella vaikeaa. Lentoni lähti 28. toukokuuta keskiviikkona. Minulla oli sellainen lippu, että paluunlennon päivämäärän pystyi muuttamaan maksamalla 100€ lisää. Viimeisinä päivinä maksoin vuokraemännälle viimeiset maksut ja sain takuuvuokran takaisin. Palautin myös avaimet sekä alakerran oveen menevän kulkukortin. Vaikka lentoni lähti aikaiseen aamulla, niin en päässyt nukkumaan, kun sanoin kämppiksilleni hyvästejä. Yöllä en saanut untakaan kunnolla. Aamulla minua oli taksi hakemassa, jonka vuokraemäntäni oli tilannut. Jo taksissa minulta pääsi itku ja itkeminen jatkui vielä lentokoneessa. Kentällä check-in jälkeen täytyi mennä passitarkastukseen, jossa piti palauttaa maahantulokortin toinen puoli. Muita papereita ei

täytynyt palauttaa. Lentoni lähti kaksi tunti myöhässä ja odotimme koneessa. Tämä oli hieman rasittavaa, koska olin aivan väsynyt ja halusin vain matkaan.

Kiinan vaihtoni oli todella kaikin puolin onnistunut. Sain paljon uutta tietoa kiinasta ja kulttuurista sekä myös muista kulttuureista ystäväni kautta. Koulussa opin myös uutta tietoa kiinan taloudesta sekä tietysti kieltä opin paljon. Opin loppujenlopuksi puhumaan ihan hyvin taksikuskien kanssa sekä pärjäsin ravintoloissa, joissa ei puhuttu kuin kiinaa. Yhteensä opintopisteitä koulusta sain 21 ja kielpisteet laitoin englanninkieleen. Ajatuksena olisi tehdä kiinanopinnoista minulle sivuaine ja lukea Suomessa kursseja vielä lisäksi. Kiinassa minulla vielä vahvistui ajatus, että haluan todellakin jonain päivänä töihin Kiinaan. Joko takaisin Shanghaiin tai sitten Hong Kongiin. Ajatuksena minulla oli myös mennä moikkaamaan kämppekavereita Shanghaiin jonain ajankohtani ja mennä heidän uuteen asuntoonsa asumaan vaikka sohvalle. Saa nähdä onnistuuko tuo. Toivottavasti tästä matkapäiväkirjasta on ollut hyötyä mahdollisesti tuleville Shanghaiin lähtijöille. Voin todellakin suositella tätä vaihtokohdetta! Shanghaille tältä erää Zàijiàn (Näkemiin)!